

L'HOME DE TEATRE

(der theatermacher)

de **thomas bernhard**
direcció **xavier albertí**

Un dels millors textos de la dramaturgia europea, amb un dels nostres millors actors. Bernhard és un monstruós compositor de paraules, un artista de l'exageració. *L'home de teatre* neix com a revenja contra la mediocritat i es converteix en una enorme invenció sobre el teatre i la megalomania. Tal com va dir Miguel Sáez, "si la primera meitat del segle XX va ser kafkiana, la segona ha estat bernhardiana".

xavier albertí

*Teatre Lliure de Montjuïc – Sala Fabià Puigserver
(del 31 de març a l'1 de maig de 2005)*

L'home de teatre

de **thomas bernhard** | direcció **xavier albertí**

traducció de l'alemany	eugeni bou
escenografia	lluc castells
vestuari	maria araujo
caracterització	perruqueria santos
il·luminació	albert faura
disseny de so	roc mateu

intèrprets	
lurdes barba	hostalera
oriol genís	hostaler
lluís homar	bruscon
ivan labanda	ferruccio
lina lambert	senyora bruscon
judit lucchetti	erna
silvia ricart	sara

ajudant de direcció **ester nadal**
alumne en pràctiques de l'institut del teatre de la Diputació de Barcelona **carlos murias**

producció executiva	lola davó i cristina francés
producció tècnica homart	mateu vallhonestà

i els equips del **teatre lliure**

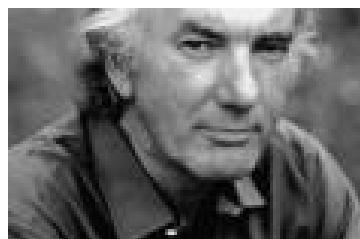
producció **teatre lliure i homart**

Si som sincers
el teatre en sí és un absurd
però si som sincers
no podem fer teatre
no podem si som sincers
ni escriure una peça teatral
ni interpretar una peça teatral
si som sincers
ja no podem fer absolutament res més
com no sigui matar-nos
però com que no ens matem
perquè no volem matar-nos
al menys fins avui i fins ara no
com que per tant fins avui i fins ara no ens hem matat
ho seguim intentant amb el teatre
escrivim per al teatre
i fem teatre
encara que tot plegat sigui la cosa més absurda
i més enganyosa

thomas bernhard

Thomas Bernhard (1931-1989)

Novel·lista i autor dramàtic, és un dels escriptors austríacs més importants del segle XX. Salzburg és la ciutat on té lloc la seva infància i on adquireix una sòlida formació musical i teatral a la cèlebre acadèmia Mozarteum. Després d'uns primers tempteigs amb el Teatre de l'Absurd (**Una festa per a Boris** o **La partida**

de caça), Bernhard troba el seu estil basat en el monòleg, l'acció retardada i el realisme "cruel". Amb **Abans de la jubilació** (1978) comença una etapa de maduresa creativa, en la que uneix la crítica corrosiva de la societat austro-alemana amb una visió més compassiva de l'ésser humà, que no exclou l'humor i la ironia. La seva obra és una reflexió sobre l'absurditat de l'existència, la bogeria i el sentit de la vida. Excel·lent novel·lista, alguns dels seus títols més coneguts són **La calera** (1970), **El nebot de Wittgenstein** (1982), **El malaguanyat** (1983), o **Mestres antics** (1985). Entre les seves obres teatrals es poden destacar **L'ignorant i el dement** (1972), **El reformador del món** (1980), **La força del costum** (1974), **Minetti** (1977), **Les aparences enganyen** (1984) o **La plaça dels herois** (1988). Les seves dues últimes obres **Elisabeth II** (1988), estrenada pòstumament, i **Heldenplatz** (1988), van ser un dels grans escàndols del Burgtheater vienès, i es consideren uns dels grans drames universals.

Xavier Albertí

Lloret de Mar, 1962

Durant els anys de formació, realitza estudis de piano i de composició musical a Barcelona, Madrid, Granada, Florència, Siena Stuttgart i Viena amb mestres tant diversos com Luis de Pablo, Cristóbal Halffter, Tomás Marco, Helmut Lachenmann, Luciano Bero, Armando Gentilucci i Karl-Heinz Stockhausen. Té composicions estrenades als festivals de música contemporània d'Assís, Florència, Siena, Basilea, Munic, Viena, Madrid i Barcelona, entre d'altres. Obté el Premi a la Jove Creativitat atorgat per la Generalitat de Catalunya per l'Opera **Schneider**, amb llibret de Sergi Belbel. Titulat Superior en Direcció Escènica per l'Institut del Teatre.

- 1991 Premi Extraordinari d'Art Dramàtic de l'Institut del Teatre
- 1992 Premi Nacional Adrià Gual
- 1994-95 Premi Especial de la Crítica
- 1993-94 Premi de la Crítica Teatral de Barcelona com a millor director
- 1994-95 Premi Serra d'Or
- 1996-99 Director del Festival Grec

treballs com a director

- 1990 **Chomsky Show**. Espai B, Mercat de les Flors
- 1991 **Nit**, de Harold Pinter. Teatre Adrià Gual, La Cuina
- 1993 **Colatures per a cinta magnètica**. Teatre Atlàntida de Vic, La Cuina del Teatre Adrià Gual
Hedda Gabler. Fira Internacional de Teatre al Carrer de Tàrrrega, La Cuina del Teatre Adrià Gual
- 1994 **Libración**, de Lluïsa Cunillé. Sala Beckett
Consagració de la innocència. Sala 2 del SAT.
La Traviata, Festival internacional de Teatre de Sitges i Festival Grec
A la meta, de Thomas Bernhard. La Cuina del Teatre Adrià Gual.
- 1995 **Una geografia estilogràfica**, sobre l'obra literària de Josep Maria de Sagarra. Teatre Romea
Les paraules de l'ànima, sobre l'obra poètica de Ramon Llull. Teatre Romea
Hamlet, de Xavier Albertí. Teatre Malic
La llavor dels somnis, sobre l'obra poètica de Narcís Comadira. Teatre Romea
Antoni i Cleopatra. Festival Grec
- 1996 **Càndid**, Albertí fa la direcció escènica i musical. Teatre Romea.
- 1997 **Macbeth o Macbetto**, de Xavier Albertí. Festival Internacional de Sitges i Teatre Artenbrut.
El dia dels morts, de Narcís Comadira, Mercat de les Flors i Festival Grec
- 1998 **Privado**, de Lluïsa Cunillé. Sala Beckett
El paradís de les muntanyes. Teatre Lliure
- 1999 **Vals Ex Machina**. Sitges Teatre Internacional.
La cita, de Lluïsa Cunillé. Mercat de les Flors i Festival Grec. Royal Lyceum Theatre. Edinburg Internacional Festival.
Simon Bocanegra, de G. Verdi. Producció del Teatro Verdi i el Teatro de Pisa.
- 2000 **Passatge Gutenberg**, de Lluïsa Cunillé. Nou Teatre Tantarantana.
Mirador, de Paco Zarzoso. Moma Teatre de València.
Ànsia, de Sarah Kane. Sitges Teatre Internacional.
Tórtola Valencia. Teatre de la Maestranza de Sevilla.
- 2001 **I la llum no es veu**. Pels carrers de Basquiat. L'Espai de Música i Dansa.
El gat negre, de Lluïsa Cunillé. Teatre Malic.
Pèndols d'aigua, de Francesc Messeguer. AIET de la Universitat de Barcelona.
Más extraño que el paraíso, textos de Jaime Gil de Biedma i Lluïsa Cunillé. Convent dels Àngels al Festival Grec i Sala Muntaner
- 2002 **Orgia**, de Pier Paolo Pasolini. Teatre Lliure
Troilus i Cressida, de W. Shakespeare, versió de Lluïsa Cunillé. Festival Grec i Teatre Lliure.
Marina, òpera d'E. Arrieta. Festival Castell de Perelada.

Carmen, de Georges Bizet. Teatro Verdi de Pisa.

Et diré sempre la veritat, de Xavier Albertí, Lluïsa Cunillé i Lluís Homar. Estrenada al Festival Temporada Alta de Girona

Traïció, de Harold Pinter. Sala Muntaner.

Hamlet, o les conseqüències de l'amor filial, de Jules Laforgue, dins el cicle *Solos* al Festival Grec 03.

Mestres antics, de Tomas Bernhard. Teatre Romea i Centro Dramático Nacional.

2004 **Boris Vian, constructor d'imperis**, textos, cançons i poemes de Boris Vian. Sala Muntaner

Vianants, Teatre Romea

El pes de la palla, de Terenci Moix i adaptació de Lluïsa Cunillé. Teatre Romea

treballs com a actor

2000 **Okupes al Museu del Prado**, dir. Ricard Salvat. AIET i Sala Muntaner

2001 **Más extraño que el paraíso**, Festival Grec

El gat negre, Teatre Malic

2003 **El mestre i margarita**, de Mikhail Bulgàkov. Festival Grec.

2004 **Boris Via, constructor d'imperis**, Sala Muntaner

Sis personatges en cerca d'autor, dir. Joan Oller, Teatre Lliure

Lluís Homar

Barcelona, 1957

Estudia Dret a la Universitat Autònoma de Barcelona.

El 1974, participa al muntatge d'**Otel·lo**, dirigit per Àngel Carmona. El 1975, entra a formar part del Teatre de l'Escorpí, participant en dos muntatges: **Terra Baixa**, dirigit per Josep Montanyès, i **Quiriquibú**, dirigit per Fabià Puigserver i Guillem-Jordi Graells. El 1976, és un dels fundadors de la Societat Cooperativa Teatre Lliure, on treballa ininterrompudament des d'aquest moment, combinant-ho amb el cinema i la televisió.

Ha participat en més de 30 espectacles del Lliure, entre els que destaquen:

- **Leonci i Lena** de Büchner (*Leonci*)
- **Hedda Gabler** d'Ibsen (*Lòvborg*)
- **Eduard II** de Marlowe-Brecht (*Gaveston*)
- **Les tres germanes** de Txèkhov (*Tusenbach*)
- **Jordi Dandin** de Molière (*Dandin*)
- **El balcó** de Genet (*Cap de policia*)
- **El misàntrop** de Molière (*Alceste*)
- **L'Héroie** de Rusiñol (*Héroie*)
- **Al vostre gust** de Shakespeare (*Roland*)
- **La flauta màgica** de Schikaneder-Mozart (*Papagueno*)
- **Un dels últims vespres de carnaval** de Goldoni (*Anzoletto*)

- **La Senyoreta Júlia** d'Strindberg (*Jean*)
- **Lorenzaccio** de Musset (*Cardenal Cibo*)
- **La bona persona de Sezuan** de Brecht (*Wang*)
- **Les noces de Fígaro** de Beaumarchais (*Fígaro*)
- **Terra Baixa** de Guimerà (*Manelic*)
- **Timon d'Atenes** de Shakespeare (*Timon*)
- **Quartet** de Müller (*Valmont*)
- **Lear o el somni d'una actriu**, a partir de l'obra de Shakespeare (*Kent*)
- **Company** de Georges Furth i Stephen Sondheim (*Peter*)
- **Lear** d'Edward Bond (*Lear*)
- **Et diré sempre la veritat** (*Albertí, Cunillé i Homar*)

També ha treballat a:

- **El viatge** de Vázquez Montalbán (Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya)
- **Tirano Banderas** de Valle-Inclán, amb l'Odeon Théâtre de l'Europe
- **Diàleg en Re major** de Javier Tomeo (CDGC)
- **El señor Puntilla y su criado Mati** de Brecht (Puntilla), al Teatro de la Abadía de Madrid
- **Els gegants de la muntanya** de Pirandello, dirigit per Georges Lavaudant (TNC, 1999)
- **Taurons** de David Mamet, dirigit per Ferran Madico i estrenat al Villarroel Teatre al Grec 2000
- **Solness, el constructor** de Henrik Ibsen, dirigit per Carme Portaceli (TNC, 2000)
- **Don Juan de Molière**, dirigit per Ariel García Valdés (Grec 2001)
- **Coriolà** de Shakespeare, dirigit per Georges Lavaudant (TNC, 2002)
- **Fedra** de Jean Racine, dirigit per Joan Ollé (Festivals de Perpignan, Almada, Almagro, Grec i Sagunto a Escena 2002)
- **L'escola de les dones**, de Molière, dirigit per Carles Alfaro (TNC, 2003)

Des de la seva intervenció a **La plaça del Diamant**, ha participat en pel·lícules de diversos directors, com ara Pilar Miró, Vicente Aranda i Mario Camus, amb qui ha rodat **La ciudad de los prodigios**. Amb Ventura Pons ha participat a **El perquè de tot plegat** i **Morir o no**. Amb Pedro Almodóvar ha rodat **La mala educación**. També ha treballat a molts dramàtics de televisió.

Ha dirigit els següents muntatges:

- **Bastià i Bastiana** de Mozart.
- **Història del soldat** de Ramuz-Stravinsky
- La reposició de **Las bodas de Fígaro** de Beaumarchais (en castellà)
- **Els bandits** de Schiller
- **El Barret de Cascavells** de Pirandello
- **El tiempo y la habitación** de Botho Strauss (i la seva versió en català)
- **Zowie** de Sergi Pompermayer
- **Pepita Jiménez**, òpera d'Albéniz
- **Hamlet** de William Shakespeare, que també protagonitza i estrena al Grec 1999

Entre els diversos premis que ha rebut, destaca el Premi Nacional d'Interpretació de 1986.

Després de la mort de Fabià Puigserver, es converteix en director adjunt del Teatre Lliure. Ha estat director d'aquesta entitat de 1992 a juny de 1998.

Premi Fotogramas de Plata de Teatre 2000.

Des de setembre de 1998 és membre, a títol personal, de la Unió de Teatres d'Europa (UTE).